

ಸ್ವಾರ್ಥಕರಣಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದ ಧ್ವನಿಯೊಂದು ಮೂಡಿ ಬಂದಲ್ಲಿ ಅದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿಯು ಧಾರ್ಭಿನ್‌ಳಿದ್ದು ಎಂದು ಆಕೆಯ ಅಲ್ಲಿಮ ತೀಮಾರ್ಫನವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದು, ಧಾರ್ಭಿನ್ ಎಂದರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರ ಹಾವು. ನಾಗರ ಹಾಪುಗಿಂತಲೂ ಧಾರ್ಭಿನ್ ಎಂಬವಾರೆ ಅಂದರೆ ಅದರ ಪಟ್ಟಿ ತೀರಾ ವಿವರಿಸುತ್ತವೆಂತಲೂ ತನ್ನ ಮೋಟ್ಟೆ ಹಾಗೂ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯೇ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟವರ ಯೇಲೆ ಸೇಡನ್ನು ಪ್ರೋಷಣಿ ಧ್ವನಿವನ್ನು ಕಿರಿಹೆಳ್ಳುವಾಗೆ.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಹೆಣ್ಣುಮುಕ್ಕಳು ಮುಟ್ಟಿನ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬೋಯದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಸಾಕೆದಲ್ಲಿ ಅದರ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಧಾರ್ಭಿನ್‌ಳಿ ಕಣ್ಣು ಕುರುಡಾಗುವುದೆಂತಲೂ ಮತ್ತು ಆಕೆಯು ನೀಡುವ ಶಾಪದಿಂದ ಹಾಗೆ ಮುಟ್ಟಿನ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಿಸಾದುವ ಹೆಣ್ಣುಮುಕ್ಕಳಿಗೆ ಮುಕ್ಕಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಹೆಂತಲೂ ಬಿಲವಾಗಿ ನಂಬಿಡ್ಲಿ. ಇದು ಆಕೆಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಪ್ರಾಶ್ನಿಯಾದ ಜ್ಞಾನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ತೆಲೆತಲಾರಂತರದಿಂದ ಅವಳ ಕುಟುಂಬದ ಹೆಣ್ಣು ಹಿರಿತಲೆಗಳು ಒಬ್ಬರಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ದಾಟಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದ ಜ್ಞಾನದ ಬಲುವಳಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಅವಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಏರವಲು ಪಡೆಯಲು ಯಾವ ಕ್ರೇಂಡ್ ಕೂಡಾ ಸಿದ್ಧಿಪಡಿಲಿಲ್ಲ.

ನೀಸಿಮಾ ಇದ್ದಾಗಿನ ಮಾತು ಬೇರೆ. ಜೀನ್‌ತಾಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಕೂಡಾ ತಂಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವಳು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮುಖ್ಯಾದಾಗಲಂತೂ ಅವಳು ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಎಷ್ಟುಕೆಯಿಂತೂ ಹೇಳಲಾಯಿತ್ತು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅವಳು ಪದವೀಧರೆಯಾದರೂ ಸಾಕಮ್ಮ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವಳ ಹಟ್ಟಿನ ಪ್ರಸಂಗವು ಅವಳ ಬದುಕಿಗೆ ಹಿನ್ನಡೆಯಾಯಿತು. ಜೀನ್‌ತಾಳ ಇವ್ವ ಪಟ್ಟ ಮುದುಗರ ಅಂತಹಿನಲ್ಲಿ ನೀಸಿಮಾಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಬಂದವರ ಅಂತಸ್ತು ಜೀನ್‌ತಾಳ ಪಸಂದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಕೊನೆಗೂ ನೀಸಿಮಾಳ ನೆನೆಹಿನ ಕಗ್ಗಂಟನಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕೆಂಡಿತು.

ಅವಳ ವಿಶಾಲವಾದ ಮನಯ ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ಮದ್ದರಾತ್ರಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಗುವಿನ ಕೂಗು ಅವಳಿಗೆ ತಲುಪಿ, ಅವಳು ತನ್ನ ಎಂದಿನ ಚುರುಕುತನದಿಂದ ಧಾರ್ಭಿ ಬಿಲಿಸಿ ಬರುವುದರೊಳಗೆ ಬಂದರದು ನಾಯಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಆ ಬಟ್ಟೆಯ ಬಿಂಡಿಯನ್ನು ಮೂಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವಳು ‘ಹಚ್ಚಾ ಹಚ್ಚಾ’ ಎನ್ನು ಪವ್ವರಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಾಯಿಯಂತೂ ಅವಳ ಮೇಲೆಯೇ ಪರಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಹಿಂದೆಯೇ ಇದ್ದ ಅವಳ ಗಂಡ ಆ ನಾಯಿಯನ್ನು ಓಡಿಕುವವವ್ವರಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕುಳಬ್ಜಿಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಕತ್ತಿರಿಸದ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಅವಳು ಬಿಗಿದಿಸ್ತಿದ್ದು. ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮುಕ್ಕಳ ಪಾಲನೆ ಪ್ರೋಣನೆ ಅವಳಿಗೆ ಯಾವ ಸಂತ್ಯಾಸಿಯನ್ನೂ ಹೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಭಿಘಾತನೇ ಖಿದ್ದು ತನ್ನ ಅಹವಾಲನ್ನು ಆಲಿಸಿ ತನ್ನ ನೋವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದ ಎಂದು ಅವಳು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಆ ಕೂಸನ್ನು ಬಾಚಿ ತಬ್ಬಿದ್ದು. “ನೀಸಿಮಾ ನೀಸಿಮಾ...” ಅದನ್ನು ಸ್ವರ್ವಿಷಿದರೆ ಸಾಕ ಅವಳ ಮೈ ರೋಮಾಂಚನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಉದಿಸಿ, ತೊಡಿಸಿ, ಲಾಲಿಸಿ ಅವಳು ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಉತ್ತಾಪನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಳು. ಸಾದಿಕ್ ಮತ್ತು ಅನಿಝಾಗಿಂತ ಬಂದು ಕ್ಯೇ ಮೇಲಾಗಿ ಅವಳ ಪ್ರೀತಿ ನೀಸಿಮಾಳತ್ತು ಹರಿಯಿತು.

ನೀಸಿಮಾ ಬೇಳೆಯುತ್ತಾ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುವಂತೆ ಕಂಡು ಬಂದರೂ ಅವಳಿಗೆ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ವರ ಸಿಗುವುದು ಕವ್ವದ ವಿವರವಾಯಿತು. ಅಸಹಾಯಕಳಾದ ಅವಳ ಮನದಲ್ಲಿ ನೀಸಿಮಾಳನ್ನು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಅನಿಝಾನೊಡನೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆ ಕೂಡಾ ಹಾದು ಹೇಳಿಯಿತು. ಆದರೆ ಖಿದ್ದು ಅವಳಿಗೇ ಆ ವಿವರವು ಸರಿ ಕಂಡು ಬಾರದೆ ಇಧ್ವನಿದರಿಂದ ತನ್ನ ಮದುಕಾಟವನ್ನು ಮುಂದುವರೆದಳು.

“ಭಯ್ಯಿ... ಭಯ್ಯಿ...” ಎಂದು ಅವನ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಸುಳಿಯುತ್ತಾ ಅವನ ಸಕಲ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಓಡು ಹೆಚ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಾಗಿನಿಂದ ಅವನ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಲ್ಲಿ